

РЕШЕНИЕ

№ 145

гр. Търговище, 21.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ТЪРГОВИЩЕ в публично заседание на двадесет и седми ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МАРИАНА Н. ИВАНОВА

Членове: МИЛЕН ИВ. СТОЙЧЕВ
БОРЯНА СТ. П.

при участието на секретаря ЖОРЖЕТА СТ. ХРИСТОВА
като разгледа докладваното от БОРЯНА СТ. П. Въззивно гражданско дело № 20233500500233 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

С Решение № 435 от 28.08.2023 година, постановено по гр.дело № 218/23 година по описа на Районен съд – Търговище, съдът е признал за установено в отношенията между страните, на основание чл.23, ал.1 от СК във вр. с чл.21 ,ал.4 от СК, че Д. С. Д. ЕГН ***** от гр. Търговище, ул. „П.“, № 3, вх. Д, ет. 3, ап. 41 е собственик на следните вещи, придобити изцяло с лични средства по време на брака на страните, а именно- АПАРТАМЕНТ - № 34, състоящ се от четири стаи и кухня, баня, сервизни помещения, входно антре и три балкона със застроена площ от 96.50 кв. м. с идентификатор № *****, находящ се в гр. Търговище, при посочените граници, както и на ЛЕК автомобил, марка „ФОЛКСВАГЕН ПАСАТ“, с рег. № *****, номер на рама ***** цвят – бежов; Товарен автомобил, марка „ПЕЖО ВОКСЕР“, рег.№*****, номер на рама *****, цвят – бял; Каравана, марка „Бърстнер Белканто Нордик 2008“, с рег. № *****, цвят - бял, номер на рама *****. Със същото решение съдът е отхвърлил иска за делба на посочените по-горе вещи и е допуснал делба между С. П. М. ЕГН *****, със съдебен адрес гр.Търговище, ул. „>=“, № 4, вх. А, ет. 1, офис 8, адв. Н. П. С. и Д. С. Д. ЕГН ***** от

гр.Търговище, ул. „П.“, № 3, вх. Д, ет. 3, ап. 41 на лек автомобил „Опел Астра“ с рег. № *****, номер на рама:W0L000051V8075093, при равни квоти - по 1/2 ид.част за всеки един от съделителите. С решението в полза на Д. Д. са присъдени разноси по насрещния иск, в размер на 1 900 лв.

Против решението е депозирана въззивна жалба от ищцата С. П. М., В ЧАСТТА, В КОЯТО е отхвърлен иска за делба на недвижимия имот и „ФОЛКСВАГЕН ПАСАТ“, с рег. № *****, „ПЕЖО ВОКСЕР“, рег. №***** и Каравана, марка „Бърстнер Белканто Нордик 2008“, с рег. № ***** и е признато за установено, че те са лична собственост на ответника Д. Д.. Твърди се, че решението е неправилно, постановено в противоречие с трайно установената съдебна практика на ВКС, а съдът неправилно е обсъдил и възприел доказателствата по делото. Излагат се съображения, че по време на брака действително, съпругът е този който е имал значително по-големи доходи. В същото време съпругата му изцяло е поддържала домакинската работа, изразяваща се в готвене, чистене, пране, поддръжка на външния двор, ринене на сняг и др., полагала е труд макар и не постоянно, за което е получавала съответното възнаграждение. Поради това и неправилни са изводите на съда, че тя не е допринесла в придобиването на вещите, предмет на производството. Прието е, че средствата, вложени в закупуването на имота са от влог на съпруга Д. Д., при което е налице трансформация на лично имущество по чл. 23 от СК. Този извод противоречи на доказателствата по делото. В същото време се излагат и твърдения, за допуснати съществени процесуални нарушения от първоинстанционния съд, с оглед на това, че е сезиран от ответника с насрещен иск по чл. 21, ал. 4 от СК - липса на съвместен принос, а се е произнесъл по положителен установителен иск с правно основание чл. 23 от СК, като е признал, че вещите са лична собственост на съпруга Д. Д.. Т.е. твърди се, че съдът се е произнесъл по иск, с който не е сезиран. Поради това моли постановеното решение да бъде отменено в атакуваната част, като вместо него бъде постановено ново, с което да бъде отхвърлен предявеният насрещен иск, като бъде допусната делба, на всички вещи, придобити от страните по време на брака им.

В срока по чл.263 от ГПК, въззиваемата страна е депозирила писмен отговор. Излагат се съображения, че постановеното решение е правилно и законосъобразно. Правилни са и изводите на съда, относно вложените лични средства от страна на ответника в закупуването на вещите, при което те са

станали негови лични, независимо, че са придобити по време на брака. В тази насока са изложени подробни съображения в отговора на въззивната жалба. Моли постановеното решение да бъде потвърдено, претендират се разноски пред въззивната инстанция.

Съдът, след като констатира, че жалбата е подадена в срок и е **ДОПУСТИМА**, провери изложените в нея оплаквания, обсъди представените доказателства и констатира следното:

Разгледана по същество жалбата е **ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНА**.

Въззивницата излага твърдения за допуснати процесуални нарушения от съда, изразяващи се в това, че съдът се е произнесъл по иск, с който не е бил сезиран. Твърди се, че ответникът е предявил насрещен иск с правно основание чл. 21, ал. 4 от СК, като търсената защита, както сам е посочил в насрещната си искова молба е с правно основание чл. 21, ал. 4 от СК, да бъде признато, че ищцата няма принос в придобиването на имотите на страните. Съдът се е произнесъл по иск с правно основание чл. 23 от СК, като е признал за установено, че съпругът е едноличен собственик на вещите, придобити изцяло с негови лични средства. Настоящата инстанция не споделя това възражение на въззивницата. Видно от обстоятелствената част на насрещната искова молба и петитума, търсената с нея защита е положителен установителен иск по чл. 23 от СК- установяване на лично имущество на съпруга, макар и придобито по време на брака, с оглед произхода на средствата, вложени в закупуването на вещите. Така е определена и правната квалификация на предявеният иск, по такъв иск се е произнесъл съда в диспозитива на решението, макар и последният да не е съвсем прецизен. Обсъдил основателността на съдържащите се в исковата молба твърдения за осъществяването на посочените факти и обстоятелства. Действително в мотивите към първоинстанционното решение е прието, че следва да бъде признато за установено по отношение на съпругата, че е налице пълна липса на принос от нейна страна за придобиването по време на брака на процесните вещи, но това само по себе си не обуславя извод, че съдът се е произнесъл по предявен по реда на чл. 21, ал. 4 СК отрицателен установителен иск именно с оглед постановения диспозитив. В мотивите съдът е обсъждал липсата на принос от ищцата, с оглед твърдяната пълна трансформация, чрез влягане на вземания от трудови възнаграждение от страна на съпруга.

Предявеният пред Районен съд – Търговище иск е за делба на недвижим имот и движими вещи, придобити в режим на съпругеска имуществена общност. Страните са бивши съпрузи. Брактът им е сключен на 23.08.2011 година и е прекратен с влязло в сила съдебно решение, на 09.05.2022 година. Факти установени от приложения препис от акт за сключен граждански брак и Решение № 169 от 15.04.2022 година, постановено по гр.д.№ 271/22 по описа на Районен съд – Търговище.

Предявен е и инцидентен установителен иск по чл. 23, ал. 1 от СК, да бъде установено в отношенията между страните, че спорните вещи, придобити по време на брака са лична собственост на съпруга Д. Д., придобити чрез трансформирани лични средства.

По време на брака си съпрузите са придобили един имот и движими вещи. Недвижимият имот в гр.Търговище е закупен от майката на ищеца - Ф. Господинова Д. с договор за покупко-продажба на 07.03.2012 г., обективизиран в нотариален акт за покупко-продажба № 20, том IV, рег.№ 1389, дело 60 от 2012 г. на нотариус Галя Георгиева за сумата от 44 000 лева. В последствие на 07.08.2013 година отново с договор за покупко-продажба, обективизиран в нотариален акт № 103, том XII, дело № 1286/13 година на нотариус Петя Ангелова, страните купуват имота за сумата от 9 900 лв., при данъчна оценка на имота 39 822.70 лв.

Движимите вещи са придобити както следва- „ФОЛКСВАГЕН ПАСАТ”, с рег. № *****, на 26.01.2016 г.; товарен автомобил, марка „ПЕЖО”, с рег. № ***** на 12.05.2017 г., а каравана, марка „Бърстнер Белканто Нордик 2008”, с рег. № *****, на 20.02.2021 година.

По делото са събрани и обсъдени множество писмени доказателства относно доходите на ответника през последните десет години. Той е работил по трудови правоотношения при различни работодатели и е получавал трудово възнаграждение за положения труд. Писмени доказателства за доходи на ищцата няма събрани. Има представена по делото данъчна декларация за 2011 година от нейно име пред властите в Норвегия, в която не са отразени доходи, получавани от нея.

За установяване доходите на съпругата по време на брака, който е протекъл в Норвегия са събрани гласни доказателства. Твърденията на сочените от нея свидетели са, че след сключването на брака страните са се

установили в Норвегия, като в началото около 4 месеца, съпругата не е полагала труд. В тази държава по принцип е трудно да се работи по трудово правоотношение ако не се знае езика. Поради това тя не е работила по трудово правоотношение със сключен трудов договор, но е полагала труд почасово, като това не било обвързано със сключване на трудов договор. Основно е почиствала домове и офиси, макар и не постоянно, като за целта с помощта на познати, които знаят езика се е договаряла за дейностите, които е трябвало да извършва и за възнаграждението, което ще получава. В същото време, ищцата е поддържала домакинството на семейството, на много добро ниво, не правила излишни и неразумни разходи, поддържала е и двора в къщата, в която живеят. Според възможностите си е осигурявала спокойствие и семеен уют. В тази връзка настоящата инстанция напълно кредитира показанията на свидетелите, сочени от ищцата Ц.Р., К.К. и Д.Р.. Това са хората, които са били близко до семейството на страните, живеели са заедно и са споделяли един дом. Поради това и познават от близо историята на семейството, отношенията им и проблемите им. Докато свидетелите >= Д., С.В., Ф. Д. и Г. Д., не са имали преки наблюдения относно живота на семейството, а са се информирали от съпрузите. В същото време свидетелите Ф. и Г. Д.и са майка и съответно сестра на съпруга, видно е от показанията им, че не таят добри чувства към неговата съпруга и преценявайки показанията им съобразно чл.172 ГПК, съдът приема, че в тази част показанията им са тенденциозни и в подкрепа на тезата на ответника. Процесуалния закон и практиката на ВКС, не предвижда забрана да бъдат разпитани заинтересовани свидетели и въз основа на техните показания да бъдат приети за установени факти, които ползват страната, по отношение на която, свидетелят се явява заинтересован, но преценката следва да бъде обоснована с оглед на другите събрани по делото доказателства и да стъпва на извод, че данните по делото изключват възможността заинтересоваността на свидетеля да е повлияла на достоверността на показанията му. Отчитайки добросъвестността и волята на тези свидетели да кажат истината, като и преценявайки и съпоставяйки показанията им с показанията на другите незаинтересовани свидетели, настоящата инстанция намира, че в частта относно доходите на семейството и неговия живот в Норвегия, те не следва да се ценят.

Не така стой въпроса относно показанията на свидетелките Ф. и Г. Д.и,

в частта относно начинът на закупуване на имота на семейството и средствата, с които той е закупен. Тук съдът изцяло възприема показанията им, поради това, че те напълно се подкрепят от събрани писмени доказателства, изхождащи от банкови институции. Въпреки заинтересоваността си, свидетелките са възприели вярно посочените факти и преди всичко ги възпроизвеждат добросъвестно в показанията си. Съпоставяйки банковите извлечения от движението по сметката на ответника Д. Д. и банковите нареждания за извършени от него парични преводи към свидетелката Ф. Д. се установява, че в действителност показанията на свидетелките са достоверни. Очевидно е, че ответникът е превел пари на майка си Ф. Д. да закупи процесния имот, като в последствие тя го продава на двамата съпрузи.

След преценка на събраните в процеса доказателства, от правна гледна точка съдът съобрази следното:

По делото не е спорно, че страните са бивши съпрузи като бракът им е прекратен през 2022 година. Бракът на съпрузите е продължил десет години, като в този период са придобили един недвижим имот и четири моторни превозни средства. Основният спор е придобитите по време на брака вещи, в режим на общност ли са придобити или са лични вещи на съпруга Д. Д., придобити чрез влягане на негови лични средства от положен в Норвегия труд.

Разпоредбата на чл. 21, ал. 1 и сл. от СК регламентира, че вещните права, придобити по време на брака в резултат на съвместен принос, принадлежат общо на двамата съпрузи, независимо от това на чие име са придобити, като разпоредбата на чл. 23, ал. 1 от СК допуска изключение от правилото, като повелява, че лични са вещните права, придобити по време на брака изцяло с лично имущество. В настоящия случай от ответната страна е предявен положителен установителен иск за установяване на пълна трансформация на лично имущество. Според практиката на ВКС, изразена в решение № 355 от 9.01.2012 г. на ВКС по гр. д. № 430/2011 г., II г. о., ГК, всяко възражение за трансформация по чл. 23, ал. 1 и ал. 2 от СК, по същество не е оспорване на "съвместния принос", а опровергаване на презумпцията за съвместен принос, поради което и доказателствената тежест не е за този, който поддържа, че следва да се приложи разпоредбата на чл. 21, ал. 3 СК, а

за този, който поддържайки влягането на лични средства следва да изключи приложението на презумпцията, установявайки пълно и пряко влягането на извънсемейни - лични средства в придобиването на конкретна вещ или вещно право. За да обори презумпцията за съвместния принос в придобиване на процесните вещи, ответникът се позовава на хипотезата на преобразуване на лично имущество, като твърди, че тези вещи са придобити изцяло с негови лични средства, придобити от трудовата му дейност.

Трудовите възнаграждения и полагащите се обезщетения, свързани с трудово правоотношение и обезщетенията за имуществени и неимуществени вреди представляват вземания на този, на когото са присъдени. Върху вземания на единия съпруг не възниква съпружеска общност- чл. 21, ал. 1 от СК. Доказателствата по делото относно доходите на съпруга са безпротиворечиви. Последният е полагал труд през целия период на брака. Доходите му са били редовни и постоянни. Такива той е получавал още преди съпругата му да се установи при него и да започне работа. Така очевидно е спестил средства преди сключването на брака и е превел сумата от 50 000 лв., по сметка на неговата майка в България. Съпоставяйки датите на извършените парични преводи, извлеченията от сметките относно движението на парите на Д. Д., датата и сумата, за която е закупен имота от неговата майка, следва извода, че именно той е дал лични негови средства за закупуването на имота. Това се е случило по време на брака му с ищцата, но към този период сочените от нея свидетели, установиха, че тя не е имала, не е получавала доходи, които би могла да вложи в покупката на имота. Няколко месеца след това, съпрузите са закупили имота от свидетелката Ф. Д., но дори и тогава все още с оглед на доказателствата, съпругата не е имала доходи, което води до извода, че са вложени лични средства на съпруга, получени от трудовата му дейност при закупуването на имота. Съдебната практика част от която е и Решение № 123 от 29.10.2018 г. на ВКС по гр. д. № 3357/2017 г., II г. о., ГК, приема че получаваното от съпрузите трудово възнаграждение представлява лично имущество, доколкото за него приносът е изначално изключен. Оттук, когато това възнаграждение постъпва по банкова сметка, то при придобиването на имущества с натрупаните суми, придобитото би имало характер на лична собственост. При разрешаване на спор налице ли е или липсва съвместен принос в придобиването на имот по силата на договор за покупко-продажба е относимо каква е действителната придобивна цена и

какъв е произходът на средствата, вложени в закупуването. От обсъдените по-горе писмени и гласни доказателства се налага извод, че процесният имот е закупен по време на брака между страните от съпруга, като при придобиването са вложени извънсемейни, лични средства – такива от трудовата му дейност. С оглед изложеното предявеният инцидентен установителен иск с правно основание чл.23, ал.1 от СК, в частта относно имота на съпрузите е основателен и доказан. Имотът е лична собственост на съпруга Д., поради което и доколкото липсва съсобственост, то е неоснователен и искът за неговата делба. В тази част постановеното съдебно решение е правилно и следва да бъде потвърдено.

По отношение на движимите вещи „ФОЛКСВАГЕН ПАСАТ”, с рег. № *****, товарен автомобил, марка „ПЕЖО”, с рег. № *****, каравана, марка „Бърстнер Белканто Нордик 2008”, с рег. № *****, настоящата инстанция не споделя изводите на първоинстанционния съд. По отношение на тези вещи не е оборена презумпцията за личния принос и не е установен по категоричен начин произхода на вложените в закупуването им средства. Категорично е, че съпругата първите четири месеца от установяването им в Норвегия, не е работила и не е получавала доходи. В последствие, макар и не постоянно и редовно тя е реализирала доходи, изпълнявала е задълженията си по чл.17 СК. Установяването на несемейния произход на средствата за придобиването на общата вещ може следва да е по несъмнен начин. Събраните доказателства не са достатъчни, за да се приеме, че единствено и само лични средства на съпруга са вложени за закупуването движимите вещи.

Докато по отношение на имота доказателствата относно характера на вложените в закупуването му средства, са категорични, за да се приеме, че е налице пълна трансформация на лично имущество по смисъла на чл.23 от СК, то по отношение на движимите вещи не е така. Тези вещи не са закупени както недвижимия имот в самото начало на брака на страните, а дълго след като е започнал съвместния им живот, период от време, в който и двамата са влагали своя принос в семейството, според възможностите. Затова не може да се приеме за установено, че автомобилите са закупени единствено и само с лични средства на съпруга, имащи извънсемейен характер, още повече, че единия от автомобилите е закупен чрез изтеглен заем, а не със спестявания и как и с какви средства е погасяван заема отново няма доказателства. С оглед на горното от страна на въззиваемия не е доказано възражението за пълна

трансформация на лично имущество в придобиването на движимите вещи. Предявения по отношение на тях иск с правно основание чл.23 от СК е неоснователен.

Доколкото се установява, че по отношение на тези вещи е възникнала съсобственост, с оглед на това, че са придобити в режим на СИО, то те следва да бъдат допуснати до делба при равни за съделителите права. Първоинстанционният съд е достигнал да друг извод и е отхвърлили иска за делба, с оглед на което постановеното решение, в тази част следва да бъде отменено, като неправилно, като вместо него бъде постановено друго, с което да бъде допусната делбата.

В останалата част решението, като необжалвано е влязло в законна сила.

По предявеният инцидентен установителен иск ответникът Д. Д. дължи държавна такса, която е в размер на 4% от цената на иска, формирана от сбора на данъчната оценка на имота и застрахователните стойности на автомобилите. Дължимата по този иск държавна такса е в размер на 2 008.90 лв., която не е събрана. Поради горното въззиваемият Д. Д. следва да бъде осъден да заплати по сметка на ОС – Търговище държавна такса по предявеният инцидентен установителен иск, в размер на 2 008.90 лв.

С депозираната въззивна жалба въззивницата е обжалва решението, в частта в което е отхвърлен иска □ за делба, както и в частта, в която е уважен предявеният от Д. Д. инцидентен установителен иск. Поради горното последната дължи такса за въззивно обжалване на решението както в частта, с която е отхвърлен иска за делба, така и в частта, в която е уважен насрещния такъв. Внесена е такса само по жалбата против решение, в частта в която е отхвърлен иска за делба. С оглед на горното въззивницата С. М., следва да бъде осъдена да заплати по сметка на ОС – Търговище, държавна такса по предявената въззивна жалба против постановеното решение, в частта, в която е уважен предявеният от Д. Д. инцидентен установителен иск, в размер на 1 004.45 лв.

С оглед изхода на спора първоинстанционното решение следва да бъде изменено и в частта, в която С. М. е осъдена да заплати на Д. Д. разноски по насрещния иск, в размер на 1 900 лв. Исковата претенция е основателна до 1/4, поради което на ищеца по насрещния иск се дължат разноски в размер на

475 лв., а на ответницата по насрещния иск С. М. се дължат разноси, в размер на 450 лв. След извършване на прихващане С. М., следва да заплати разноси на Д. Д. по насрещния иск, в размер на 25 лв.

Разноси във въззивното производство: Сторените от въззивницата С. М. разноси са общо в размер на 625 лв., доколкото в представения договор за правна помощ е заплатено възнаграждение в размер на 600 лв., без да е посочено, какво е възнаграждението по всеки иск, то следва да се приеме, че за защита по насрещния иск възнаграждението е в размер на 300 лв. и 300 лв., по предявения иск за делба. С оглед изхода на спора на последната се дължат разноси в размер на 225 лв., по насрещния иск и 243.75 лв., по делбата. Общо се дължат разноси, в размер на 468.75 лв.

Дължимите на въззиваемата страна Д. Д. разноси, са следните: Съгласно приложения договор за правна помощ на пълномощника е заплатено възнаграждение за защита по делото, в размер на 2 000 лв., като страните по този договор не са посочили за всеки иск какво е заплатеното възнаграждение. Следва да се приеме, че за защита по насрещния иск възнаграждението е в размер на 1 000 лв. и 1 000 лв., по предявения иск за делба. С оглед изхода на спора на въззиваемата страна се дължат разноси в размер на 250 лв., разноси по насрещния иск и 250 лв., по делбата. Общо се дължат разноси, в размер на 500 лв. След извършване на прихващане С. М., следва да заплати разноси на Д. Д., в размер на 31.25 лв.

Водим от горното, съдът, на основание чл.271 от ГПК

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 435 от 28.08.2023 г., постановено по гр.д.№ 218/23 по описа на Районен съд – Търговище, **в частта**, в която е

ПРИЕТО за установено, на основание чл.23, ал.1 от СК във вр. с чл.21 ,ал.4 от СК, че Д. С. Д. ЕГН ***** от гр. Търговище, ул. „П.“, № 3, вх. Д, ет. 3, ап. 41 е собственик на вещи, придобити изцяло с лични средства по време на брака на страните: ЛЕК автомобил, марка „ФОЛКСВАГЕН ПАСАТ“, с рег. № *****, номер на рама ***** цвят – бежов; Товарен автомобил, марка „ПЕЖО ВОКСЕР“, рег.№*****, номер на рама *****, цвят – бял; Каравана, марка „Бърстнер Белканто Нордик 2008“, с рег. № *****, цвят - бял, номер на рама *****;

В ЧАСТТА, в която е **ОТХВЪРЛЕН** предявеният от С. П. М. ЕГН *****, със съдебен адрес гр. Търговище, ул. „>=“, № 4, вх. А, ет. 1, офис 8, адв.Н. П. С., иск за делба против Д. С. Д. с ЕГН ***** от гр. Търговище, ул. „П.“, № 3, вх. Д, ет. 3, ап. 41, на следните вещи: ЛЕК автомобил , марка „ФОЛКСВАГЕН ПАСАТ“, с рег. № *****, номер на рама ***** цвят – бежов; Товарен автомобил, марка „ПЕЖО ВОКСЕР“, рег.№*****, номер на рама *****, цвят – бял; Каравана, марка „Бърстнер Белканто Нордик 2008“, с рег. № *****, цвят - бял, номер на рама *****;

КАКТО И В ЧАСТТА, в която С. П. М. с ЕГН *****, със съдебен адрес гр.Търговище, ул. „>=“, № 4, вх. А, ет. 1, офис 8, адв.Н. П. С. е **ОСЪДЕНА** да заплати на Д. С. Д. с ЕГН ***** от гр.Търговище, ул.“П.“ № 3, вх.Д, ет.3, ап.41, сумата от 1 900 лв., представляваща разноски по насрещния иск, като **НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО, КАТО ВМЕСТО НЕГО, В ТАЗИ МУ ЧАСТ, ПОСТАНОВЯВА:**

ОТХВЪРЛЯ предявения от Д. С. Д. с ЕГН ***** от гр.Търговище, ул. „П.“, № 3, вх. Д, ет. 3, ап. 41 против С. П. М. ЕГН *****, със съдебен адрес гр. Търговище, ул. „>=“, № 4, вх. А, ет. 1, офис 8, адв.Н. П. С. иск с правно основание чл. 23, ал. 1 от СК, да бъде признато в отношенията между страните, че Д. С. Д. ЕГН ***** е собственик на вещи, придобити изцяло с лични средства по време на брака на страните, а именно- ЛЕК автомобил, марка „ФОЛКСВАГЕН ПАСАТ“, с рег. № *****, номер на рама ***** цвят – бежов; Товарен автомобил, марка „ПЕЖО ВОКСЕР“, рег.№*****, номер на рама *****, цвят – бял; Каравана, марка „Бърстнер Белканто Нордик 2008“, с рег. № *****, цвят - бял, номер на рама *****, като **НЕОСНОВАТЕЛЕН**.

ДОПУСКА делба между С. П. М. ЕГН *****, със съдебен адрес гр. Търговище, ул. „>=“, № 4, вх. А, ет. 1, офис 8, адв. Н. П. С. и Д. С. Д. с ЕГН ***** от гр.Търговище, ул. „П.“, № 3, вх. Д, ет. 3, ап. 41, на следните вещи:

ЛЕК автомобил, марка „ФОЛКСВАГЕН ПАСАТ“, с рег. № *****, номер на рама ***** цвят – бежов; Товарен автомобил, марка „ПЕЖО ВОКСЕР“, рег.№*****, номер на рама *****, цвят – бял; Каравана, марка „Бърстнер Белканто Нордик 2008“, с рег. № *****, цвят - бял, номер

на рама *****; при следните квоти :

За С. П. М. ЕГН *****- 1/2 ид.ч.;

За Д. С. Д. с ЕГН *****- 1/2 ид.ч.

ОСЪЖДА С. П. М. ЕГН *****, със съдебен адрес гр. Търговище, ул. „>“, № 4, вх. А, ет. 1, офис 8, адв. Н. П. С. да доплати по сметка на Окръжен съд – Търговище, такса по депозираната въззивна жалба, в размер на 1 004.45 лв.

ОСЪЖДА Д. С. Д. с ЕГН ***** от гр.Търговище, ул. „П.“, № 3, вх. Д, ет. 3, ап. 41 да заплати по сметка на Окръжен съд – Търговище държавна такса по предявеният инцидентен установителен иск, в размер на 2 008.90 лв.

ОСЪЖДА С. П. М. ЕГН *****, със съдебен адрес гр. Търговище, ул. „>“, № 4, вх. А, ет. 1, офис 8, адв. Н. П. С. да заплати на Д. С. Д. с ЕГН ***** от гр.Търговище, ул. „П.“, № 3, вх. Д, ет. 3, ап. 41, разноси по компенсация пред първата инстанция, по насрещния иск, в размер на 25 лв., както и разноси пред настоящата инстанция, в размер на 31.25 лв.

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 435 от 28.08.2023 г., постановено по гр.д.№ 218/23 по описа на Районен съд – Търговище, в останалата обжалвана част.

В останалата част, като необжалвано, решението е влязло в законна сила.

Решението подлежи на касационно обжалване в едномесечен срок от връчването му на страните пред Върховен касационен съд, при условията на чл.280 и чл.281 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____